

డొక్కో వోట్ల సంబరం....

వూళ్లొ వోట్ల సంబరం ముమ్మరంగా వుంది. ఇంచుమించు వూళ్లొ గోడలన్నీ తాటికాయంత అక్షరాలతో నిండిపోయాయి. ఆమూటోస్తే దేశమంతా అలాగేవుంది. అనేకసంవత్సరాల పోరాటం ఫలితంగా భారతీయులు సంపాదించిన వాటిలో యిది ఒకటి!

“ఘూ, ఘూ, యేం వోట్లొ యేం లోకమోగాని, మాయదారి కౌలమొచ్చి వడింది. ఒక వలంటిరోళ్ళని యెవళ్లొ కాడి గాళ్లు మెత్తగా సితగ తొన్నారుట. వొకడు వచ్చాడు, ఇద్దరు సావబోతున్నారట.” అంటూ కంగారుగా లోపలికి వచ్చాడు పాలపుల్లయ్య.

“ఎవర్రా ఎక్కడ్రా, ఏమిటిసంగతి??” అన్నాడు రాఘవరావు.

“ఎక్కడెంటి? పక్కూరినుండి పొద్దు మీకి తిరిగొత్తూంటే పులుసులోకి ఎముక లేకుండా తన్నేసేరంట! ఇన్ని పార్టీ లోళ్లు నిలబడారు. ఏపార్టీవోళ్లు సేసినా సేసివుంటారు.”

“ఇలాంటి వింకొ ఎన్ని వింటామో? ఆప్యజే అయిందీ?” అంటూ నిట్టూర్చాడు రాఘవరావు.

మిగతా దేశాలకి కాంతి ప్రసవ్యాసా రిచ్చేదేశమిది! కో ఎగ్జిస్టెన్సుమీద ఇతరులకు నీతిబోధించేదేశం! ప్రపంచ కాంతికై మిగతాదేశాల వాళ్లొగా చూసేదేశమిది! ఎన్నికలలో, తమ నిత్య కృత్యాల్లో ఇతరుల నర్థంచేసుకుని కాంతింగా వ్యవహించేతగాని మనుష్యులు. పొరుగు దేశాల్లో పొతుగా వుండటం చేతగాని పొరులు. రాఘవరావు మిత్రుడొకడుండే వాడు. వాడింటట్టే దేనికో వొకదానికి, నిత్యమూ దెబ్బలాడుతూనే వుండేవాడు, వాడు తన బిటపటలతో ఇంట్లోవాళ్లజీవితం ఎరకం చేసేసి, వీడిని కన్నందుకు తలి తండ్రులు, వీడితోవొకేచూరుక్రింద వుండ వలసి వచ్చినందుకు ఆత్మీయులూ, ఏడిచే బట్లు చేసేవాడు. కాని ఇల్లుదాటితే కాదంత మంచివాడు లేడు. వూళ్లొ అందరికీ తలలో నాలుకలా వుండేవాడు. వాడు గుర్తు కొచ్చాడు రాఘవరావుకి.

“ఏమిరా, స్వాతంత్ర్యమంటూ వెనుక ఆన్ని లెక్కర్లు కొట్టావే? చూశావా ఇప్పుడేమవుతోందో? వొకళ్ల గొంతుకలకాళ్లు

కోసుగుంటున్నారు.” అంటూ వచ్చాడు పార్వతీశం.

“దానికి దీనికి సంబంధమేమిటి? ఎవరో రాతి యుగపు మనుష్యులేవో చెకారని స్వాతంత్ర్యాన్ని హేళన చేస్తారెందుకు? మన తన్నుకోడాలు మనం పడతాము. పైనాడెవడిచేతో తన్నించుగోవడం దేనికి? మీరుకూడా అలాగంటే ఎలా నాన్ని గారూ?”

“అబ్బాయిగారు, మీ కంట యి నా అనంది. సాతంత్ర్యమొచ్చాక సచ్చిపోతున్నామంటే నమ్మండి. సగువుకున్నోడికి నాకరిలేదు. ఆకలేసినోడికి అన్నంలేదు. ఇదేటిమాయదారిరోజులో కాని నాసామీ, సివరికి వొకగుక్కెడు - ఏదీ - అదే ఏసు

ఎం. ఎన్. ప్రకాశరావు

గుండామంటే యీల్లేవాయె.” అన్నాడు పుల్లయ్య. ఈవిధంగా చదువురాని పుల్లయ్యొకడు, చదువు వచ్చిన చాలమందే అన్నారు. స్వాతంత్ర్యంకోసం తనూ కలలు గన్నాడు రాఘవరావు. వర్తి కలలుగంటూ కూర్చోలేదతను. అది సంపాదించడాని కతనూ పోరాడాడు. అస్వాతంత్ర్యజాతులకి ప్రపంచ మేమాత్రం గౌరవమిస్తుందో అతను కళ్లొ చూశాడు, అనుభవించాడు.

రెండవ ప్రపంచయుద్ధం తీవ్రంగా వున్న రోజులు. రాఘవరావు వాణిబ్బ స్వాకా దశంలో పెట్టిఆఫీసరులేజిల్లా వుండే వాడు. అతను పనిచేసే నాకలో పెద్ద ఆఫీసరులంతా పాశ్చాత్యులే. ఆతెల్లదొరల

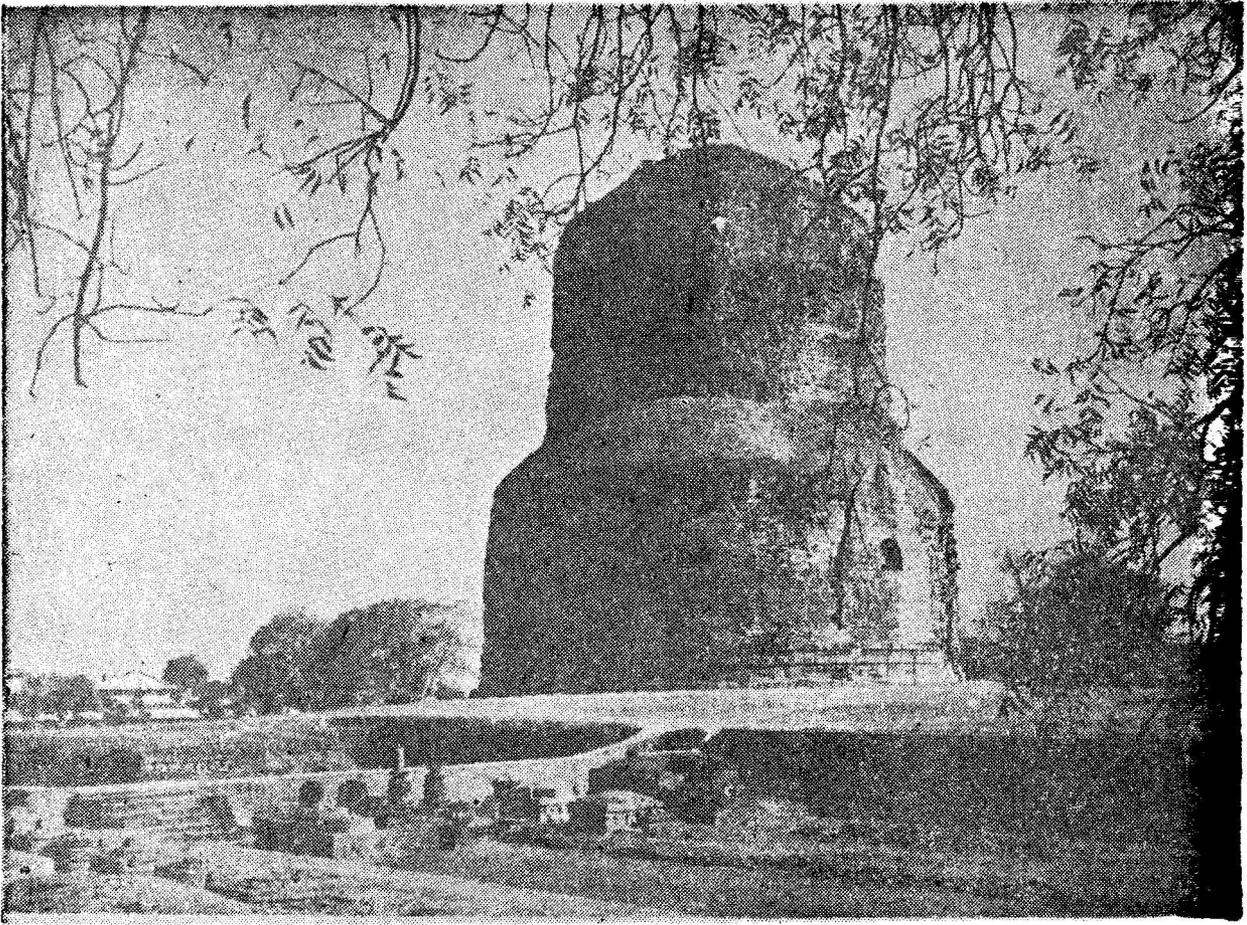
కీ నల్లదొరలంటే చాలా అసహ్యం. రాఘవరావు కొంత గౌరవ కేజిలోనివాడు కనుక, అతనికి కొంత గౌరవమివ్వకతప్పేది కాదు. కాని నాకలోని రేటింగు జీవితం దుర్భరంగా వుండేది. భారతీయ రేటింగు దరినీ నోటికి యివం వచ్చినట్లు పిలిచేవారు. వాళ్లొ ప్రీతితో తరుమా వాణేవి ‘నల్ల కుక్క’, ‘బుడీ స్వెన్.’ ఆ రేటింగు ఆఫీసరులండే డెక్మోచ నడవటానికి వీలు లేదు. పారబాటున కాని, పనిమీదకాని వీళ్లొ తెలదొరలుండే డెక్మోచకి వెడితే, చేతులు రెండుపైకెత్తి పరిగెత్తొల్పిందేకాని నడవటానికి వీలులేదు. ఇవన్నీ సిసిపిన్ కోసం చేసేవారు. అలాచేయని కుటుంబో వాళ్లొంతా నడిసముద్రంలో ఎక్కడ తిరగ బడతారోపని తెల్లవాళ్ల భయం. తనకి నచ్చినా నచ్చకపోయినా చట్టబద్ధంగా నడిచే స్వభావం రాఘవరావుది. అందుచేత ఈవిధాన మతన్నంత బాధించలేదు. కాని బానిసదేశస్థులని చెప్పి వొక మహా దేశానికి చెందిన మనుష్యులను న్యూన భావంతో చూడటం రాఘవరావుని చాలా బాధించింది. తను విద్యావంతుడు కాబట్టి, ఆధమం అప్పవ్యుడిగానైనా చూసేవారు. తెల్ల వాళ్లొ మెన్లోకి భారతీయులని రానిచ్చే వారుకారు. ఒక వేళ మొహమాటానికి రానిచ్చినా వాళ్లొ టేబుల్ ఛాయలకి రానిచ్చేవారు కారు. కాని ఆ రేటింగుని వర్తిపండుల్లాగే చూసేవారు. రాఘవరావు నాక కేప్టెన్ చండశాసనుడు. అతనికున్న భారతీయద్యేవ మింకెవరికీ వుండదు. గాంధీ, నెహ్రూని అందరినీ నోటికివచ్చిన భావలో విమర్శించేవాడు. వాళ్లు వట్టి పని చేసేవారుట. ఇంగ్లండు వెళ్లి వారి నాగరికత,

పండిత డి. గోపాలాచార్యులవారి

అరుణ

గర్భాశయ రోగనివారణి

త్రయ్యద్వదాశ్రమం ఏబిటి, మదరాసు-17.

హరిణవనంలో బుద్ధుడు ధర్మబోధ చేసిన స్థలంలో కట్టబడిన ధర్మేక్ష స్తూపము (నారనాథ్)

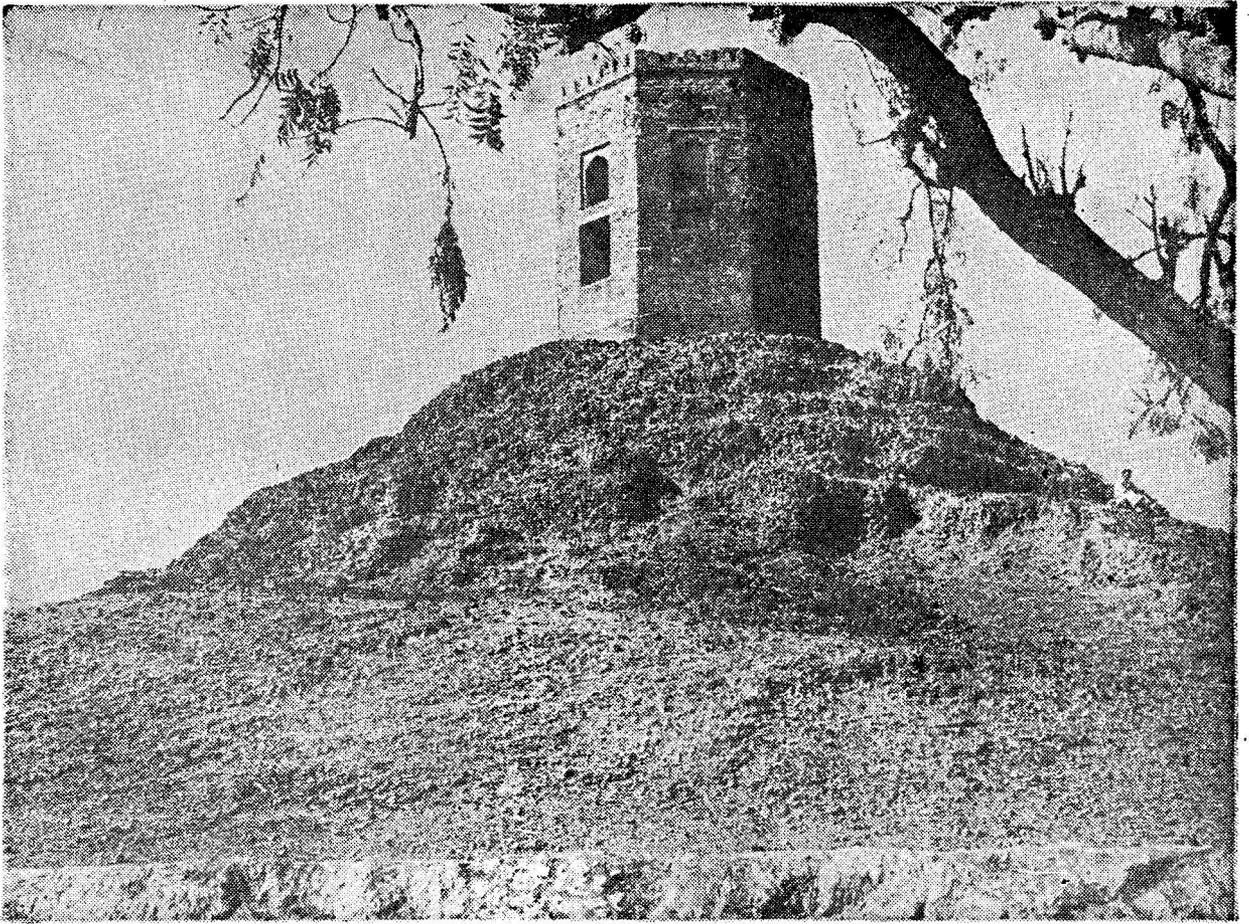
— ఫోటో : సి. సీతారాం.

★ డాక్టర్ వోట్ల సంబరం ★

పడవడి, అన్నీ సేర్పగునివచ్చిపూడా అనాగరికవ్యక్తులొగ ప్రవర్తిస్తున్నారుట! ఈజాతే యిటువంటిది! వాళ్లనుధరించడ మాడేవుడి తరంకూడా కాదుట!! వాడు క్రిందివార్ల సెప్పడూ 'సల్లకుక్క' అనే పిలిచేవాడు. ఇవన్నీ కని, విని, రాఘవ రావు అతిశాంతంగానే వుండేవాడు. అతనికి కోపంరావడ మెవ్వరూ చూడలేదు. ఒకనాడు అశేషియా సముద్రంలో జెడుతుంటే, గంభీరమైన సముద్రంలో అల్లకల్లోలం బయలుదేరింది. మెనుగాలి మంధవృష్టిలా వాస, చలి. ఓవపై వాళ్ల నోరూ, వొళ్లు ఉప్పసిటితో నిండిపో యాయి. తుఫాను ప్రతిబింబం ప్రతివాడి ముఖంలోనూ తాండవించింది. ప్రతిదానికి ప్రతివాడు చిట పట లాడుతున్నాడా రోజు. పగలల్లా వంటో బాగులేక రాఘవ రావు తనగదిలోనే ఉండిపోయాడు.

సాయంత్రానికి అలా డేకోపైకి వచ్చాడు. అక్కడి వృశ్యం అసలే జీరో లెవల్లో వున్న అతనిస్మిలింపు నింకా కృంగతీసింది. కేప్టెన్ ఎఫ్.ఎస్. "యూ బ్లాక్ వైన్" అంటూ తిడుతున్నాడు. అవతిలివాడు దబ్బ తిన్న పందిరిగ గురగురలాడుతున్నాడు. "నామాటకి సమాధానం చెబుతావ్? ఎన్నిగుండెలున్నాయి? బానిసలా పడి వుండక అభిమానం కూడానూ" అంటూ నోటికివచ్చినదల్లా అన్నాడు. రాఘవరావు కిది భరింపరాని దయింది. ననుక ఇలాంటి దృశ్యాలు చాలానే చూశాడు. కాని వచ్చిన కోపాన్ని దిగ్మింగింకలిగేవాడు. కాని ఆనాటి వాతావరణం బీభత్సంగా ఉండడంవల్ల సరాలన్నీ పట్టుతప్పి వున్నాయి. అక్కడ రంగంలోకి వుర క్కుండా వుండలేకపోయాడు. "బాప్, నామీదంకురు విరుచుకు పడ

తావు? మారుదర్శనంవల్ల మాకేమీ మీరు పరిపాలించేరోజులు వచ్చాయి. మాడే దాస్యాన్ని మాకు పూరిఫ్ అన్నాడు. గుర్తు చేయవలసరం లేదనుకుంటున్నా అన్నాడు. "యూ—" అంటూ ధ్రువం కిందకి తిరిగాడు కేప్టెన్. రాఘవరావు గానే తిట్లు అతని వాలికమీదకి వే పోయింది. రాఘవరావు తనకంటే ధానం చెబుతాడనికాని, తనకి జోక్యం విషయాలలో కలుగజేసుకుంటాడని అతను కలలోనూడా ఆనుకోలేదు. "యూ?" అనేసి పూరుకున్నాడు. "వోక్క యూ లోనూ వాళ్లమీదకి అక్కడం, ఏహ్యం, ద్వేషం, అప్రమణాల్లో వ్యక్తంచేశాడు. 'ఇక్కడనే ప్రమేయ మేమిట' ముఖం పెట్టాడు. 'కోప్పిస్టి' అనే పదానికి నిర్బంధం బహువిధాల నెలవిచ్చారు పెద్దలు. వున్న వుప్పలాగా చిట పటలాడిపోయి.

బుద్ధుడు తన మొదటి అయిదుగురు శిష్యులను కలుసుకున్న స్థలంలో కట్టబడిన చౌఖండిస్తూపము (సారనాథ్)
—ఫోటో: సి. సీతారాం.

పటిల్లో చల్లబడిపోయాడు కోప్పిటి అన్నారూ కొందరు. కాని చాలామంది దేమన్నారంటే కోప్పిటి అంటే నిత్యాగ్నిహోత్రుడు; కొరకంచులా పూరితే మండేవాడని. కాని కొద్దిమంది తెలివయినవాళ్లు, కోప్పిటి అంటే అతిశాంతుడవయిన మనిషి అన్నారు! దానికి వాళ్లే సమర్థన ఏమిటంటే, కోప్పమనే టువంటిది మానవస్వభావం. అది లేనివాడెవడూ వుండడు. కానయితే కొంతమంది తమ యీకోపాన్ని ఆణచిపెట్టివుంచి ఎప్పుడూ శాంతంగా వుండగలరు. వాళ్లు జీతకోపులుకాని శాంతులుకారటం. వీళ్లకి సాధారణంగా కోపంరాదుట, కాని వచ్చిందంటే ఇంతకాలంనుండి అణిగివున్నదంతా వొక్కసారి పైకివచ్చి, అగ్నిపర్వతంలా కేలిపోతారుట. ఉదాహరణ వస పూర్వలయిన ఋషిపుంగవులుట. ఈ ఆఖరి తెగకి చెందినవాడు రాఘవరావు.

కౌపేన్ ముఖంగా ఇన్ని భావాలు చూసే సరికి రాఘవరావుకి చెప్పలేనంత కోపం వచ్చింది. శరీరమంతా ఎల్లకొక్కొక్క

తిన్నట్లయింది. రక్తపుపోటు పెచ్చయింది. ముఖం ఎర్రబడింది. మనిషి ఇటూ అటూ పూగిపోయాడు. గుండె నోట్లోకి వచ్చినంత పనయి మాట తడబడింది.

“అవును, నేనే” అని గావుకేక పెట్టాడు. “ఈ వాళ్ల మీ అందరికీ ఏమొచ్చింది, యీలా గాండ్రుస్తున్నారు? తుఫానుగా వుండని విస్కీ వొకపెగు తగిలించావేమిటి రావ్? అలవాటులేని పనులు చెయ్యకు.”

“వీస్తే లేదు, గిస్తే లేదు. చిట్లు మనుష్యులమకున్నావా పశువులమకున్నావా? వీళ్లకి దేశం, మతం, జాతి వున్న విషయం విస్మరించి నోటికి వచ్చినట్లు కూస్తే అభిమానమున్నవాడెవడూ సహించడు.”

“ఓహోహో, ఏం గొప్పదేశం? ఏం జాతి? ఏం మతం?? రాతియుగంలో మృగప్రాయుల్లావున్నమీకు నాగరికతనేర్చి వుద్ధరించిన మాకు కృతజ్ఞులుగా పసివుండక ఎందుకట్లా అరుస్తావు?”

“హియర్, హియర్. మహానాగరికుల మనుకునే దేశాలు కళ్లయినా విప్పని రోజు

ల్లోనే మొహంజదారో, హరప్పాల్లు నిర్మించినజాతికి నాగరికత మీరు నేర్పారేం? నీలాంటి వాళ్లకోపదిమంది బయలుదేరితే, మాప్రజలు తమ హైన్యతని గుర్తించి, ప్రయత్నించి, మిమ్మల్ని నేశంలోంచి తరిమేస్తారు. ఆరిపోయినవాళ్ల అగ్నిహోత్రానికి ఎగసందోసిన మీ బోంట్లు మాకు నిజంగా మహోపకారులు.”

ఇంక నిలదొక్కుకోలేకపోయాడు కౌపేన్. అంతకంటే మింగగల వాషిక అతనిలో లేదు. దీనితో తోకత్రొక్కిన తామలాగా లేచాడు. “నోరుముయ్యి, బ్రూక్” అంటూ పిస్తూలు బయటికి తీశాడు. నల్లగా మెరుస్తూన్న దానిని చూసేసరికి, రాఘవరావులోని లావాఅంతా చల్లబడిపోయి, అగ్నిపర్వతం మంటలు గ్రక్కడం చూసేసి, తిరిగి వాస్తవప్రపంచంలోపడ్డాడు. మిగిలినపదిహేను నిమిషాలు అతినెక్కడున్నాడో అతనికే తెలియదు. ఇప్పుడు కౌపేన్ చేతిలో పిస్తూలుంది. కోపంవస్తే

★ ఊళ్లో వొట్ట సంబరం ★

అదికొల్పడానికి వెనుకాయదు. వెనుకవొకటి రెండుసార్లు సీగ్రోవాళ్లని పేల్చేశాడు తనకి సమాధానం చెప్పారని. వాటిని సమర్థించుటని శిక్షి లేకుండా తప్పించుకున్నాడు. ఇప్పుడు తనవిషయంలోనూ అంతే. మహా అయితే అతని సముద్రయానపు సర్టిఫికేట్ వొకపదాదివరకూ పీకి పాలేస్తారు. తరువాత మామూలుపాపే. తననిమాత్రమా సముద్ర గర్భంలో, సుర్కులకి మేతగా పడేశారు. ఇదంతా యిన్ని మాటలలో ఆలోచించ లేదతను. అర సెకండులో ప్రమాదపరిస్థితి గుర్తించాడు. అక్కడే పడివున్న ఇనుప గొట్టం తీసిగని, కేప్టెన్ పై మాతాత్తుగా పురికి, పిస్తోలున్న చేతిపై బలంగా కొట్టాడు.

అపిస్తోలుకొస్తూ క్రిందికి జారడంతో దాన్ని సముద్రంలోకి తన్నేశాడు. కేప్టెన్ చేయి విరిగి కుయ్యిలిడటం మొదలుపెట్టాడు.

మొదట కేప్టెన్ పై పురికేటవ్వకు, అపిస్తోలు వెళ్లగానూ లాగేసి తన ప్రాణం రక్షించుకోవాలనే అనుకున్నాడు రాఘవ రావు. కాని ఒక మాసానికి తత్వవేత్త అన్నట్టు మనిషిలో వొకజంతు వుంటుంది. అది మామూలు పరిస్థితులలో అయితే వున్నట్టే వుండదు. కాని కామక్రోధాది అరిష్టద్యుర్గులు మనిషిని వశంచేసుకున్న పుడి జంతువు మేల్కొంటుంది. అప్పుడు మనిషి కేవలం జంతువులా ప్రవర్తిస్తాడుట. అసలు శ్రమహావిష్ణువు, నరసింహావతారమెత్తి, హిరణ్యకశిపుడిని పూరికే జడిపించాలనే అనుకున్నాడుట. కానయితే అతన్ని పట్టుకున్నాడు, అతనిరక్తం కొంత కళ్ళపడక, తనని తనేమరిచిపోయాడుట. ఆనరుడొగొనింహం కాస్తా మేలుకొందిట. తత్ఫలితమే పదినిమిషాలలో ఆ రాక్షసుడి సేగులు చెతుల్లోకి తీసిగని, మెడలో దండ వేసుకున్నాడుట. ఆయన్ని శాంతింపజేయడానికి హాసతులు, ఇత్యోగులిచ్చి తరువాత అక్కడివారు అవస్థ క్షణాలుట. అరిష్టద్యుర్గులకి లోనయితే దేవుడయిన తనే ఇంత వోహూయిత్యం చేస్తే, సామాన్యులు మీపనేమవుతుందో చూసుకోండని భక్తకోటికి ప్రత్యక్షంగా నిరూపించడానికి భగవంతుడు చేసినయెత్తని తరువాత విష్ణుభక్తులు వ్యాఖ్యానించారు. అవన్నీ ప్రస్తుత మనవసరం.

రాఘవరావుకి కేప్టెన్ కుయ్యిలు వినబడటంతో, వాడు తనచాతికి, తన ప్రజలకి తన నాయకులకి చేసిన అవమానం, వాళ్ళ సన్నమాటలు అన్నీ కళ్ళకి కట్టినట్లయింది. తిరిగి కోపం కట్టుతేగి ప్రవహించింది. ఆయనుపగట్టంతో కేప్టెన్ పై చాకిరేపు పెట్టాడు. 'హెల్ప్, హెల్ప్' అంటూ ఎస్. వో. యస్, లు పంపాడు కేప్టెన్. మిగతవాళ్లుచచ్చి రాఘవరావుని పట్టుకున్నారు. వాగ్వాదం యీ ప్రమాణంలో జరుగుతుందని వాళ్లు వూహించుకోలేదు.

కొద్ది రోజులకి వోడ మా రిషియస్ దీవులు జేరుకుంది. అక్కడతన్ని దింపి, అశ్టాశుచేసి విచారణకి ఇంజియాపంపించేశారు. ఓడ కేప్టెన్ పై తిరుగుబాటు చేయడం మహానేరం. ఆత్మరక్షణకి కేప్టెన్ పై తాను చెయ్యజేసుకున్నట్టు చెప్పాడు రాఘవరావు. అత నతి నెమ్మదనుడని కంపెనీలో పేరు. అటువంటివాడి నింతవని చేయించిన బలవత్తర కారణమేమిటని కోధించారు. ఆకారణం కూడా తెలిసింది. కాని ఆత్మరక్షణ కయినట్లయితే పిస్తోలు

“అదుగో! అటుచూడు! ఆ పక్కన ఉన్నాడే ఒక బట్టతల మీద చెయ్యి వేసి తడుముకుంటున్నాడు. ఆయనే ‘ఫలాని’ నటీమణి భర్త!”

“అలాగా? వెళ్లి గాక ముందు ఆయన ఏం చేస్తూఉండేవాడు?”

సముద్రంలో పడగానే ఆగక, అవతలి మనిషిని ప్రాణం పోయినంత పనయేదాకా బాదటంవల్ల అతడు నేరస్థుడు. పదివేలు జారానావేసి, వువోగ్ లోంచి తీసేశారు.

ఇదయ్యాక అతనికి పాశ్చాత్యుడన్న ప్రతివాడిపైన పగవుట్టింది. తన గ్రామంపోయి అక్కడ కనిపించిన తెల్లదొరతలకాయ తీసేయాలనే నిశ్చయంతో ఇంటిదారి పట్టాడు. అప్పుడే క్విట్ ఇండియా వుద్యమం ప్రారంభమయింది. నాయకులైన వాళ్ళంతా జైల్లో దూరారు. దేశమంతా అల్లకల్లోలంగావుంది. ఏమూలో వోమూల కొల్లులు జరగని రోజు లేదు. అనామకులయిన అమా యకుల చాత్యాకాండ జరుగని దినం లేదు. అటువంటిసమయంలో బ్రిటిష్ పాలి పైవుండే పగతో ఇల్లుజేరాడు రాఘవరావు. కాని తీరాయింటికి జేరేసరికి, కిబ్కిటలాడే రైల్వో వాళ్లు చూసామయిపోయి, లోపలివేడంతా చప్పబడిపోయిందతనికి. ఎవడో ఆంగ్లయు దొకడు తనకి అవమానంచేశాడని, అమా యకులైన యితరుల తలలుతీసేయడం రాక్షస మనుకున్నాడు. దీనికై వలంబీర్త మపోగుచెద్దా మనుకున్న వుడేకం విరమించుకున్నాడు. కాని దేశమంతా గగ్గోలెత్తిపోతూంటే తన గ్రామం చైతన్యరహితంగా వుండట మతనికి నచ్చలేదు. అక్కడక్కడ వొక రిద్దరు యువకులు నోరువిప్పినా, వాళ్ళని పోలీసులు లాక్కుపోయి, రెండు తగిలించి వదిలేసేవారు. ఏదికూడ సముమైన వొక పద్ధతిలో జరగలేదు.

“ఏమిటో యీ వుద్యమాలూ, పాడును. ఇంతకాలం మనకేలోపం వచ్చింది కి? తిండి గుడ్డదొరుకుతోంది. తిని కూర్చోలేక ఎందు కురాయి గొడవల్లో తలదూర్చడం కి? అన్నారు పార్వతీశేంగారు, కొడుకు చేసే ప్రయత్నాలుమాసి. ఆయనకి స్వదేశాభి మానం లేకకాదు. అల్లరులంటే భయం.

“తిండిగుడ్డలు మానవులజీవితాలకి ముఖ్యత సరాలుకొవచ్చు. కాని అవే కీవితంకాదు. ఇక్కడ కూర్చున్న మీకు తెలియడంలేదు. ఇంత ప్రహేళికమయిన దేశానికి చెందిన

ఒక గంటలో యావ్వనము కామస్తంభన

రాత్రువేషి, సంసారసుఖము నిచ్చుటకో పాట లేదిది. నిరాశచెందిన వృద్ధులందుడ క్షి త్యాహము నిచ్చును. డ. 2.8.0.

మదనమంజరి సార్వస్వీ

184, రైనాంజాత రోడ్డు, మద్రాసు-1. వెలవాడ-త్రివివాన పెరికర్ సోయ్య-పాడూరోడ్ రాజమండ్రి-తాళ్లూరదాస్ & కో. మెయిన్ రోడ్ వెల్లూరు:- అధ్యవ సార్వస్వీ-అంతురోడ్. ఇతరకేంద్రాలలో ఏజెంట్లుకావాలి

నవుంసక తైలం

అంగనరములు బలహీనతచెంది చిన్నదైన తిరిగి యధాప్రకారమై పూర్తి సౌఖ్యమును అనుభవించుటకు 48 ఏండ్లు ప్రఖ్యాతి చెందిన గ్యారంటీ మందు. 1 సీసా రూ. 10/-లు. వి. పి. రూ. 1-4-0

కౌవలసినవారు రు. 1/4 ముందుగా పంపేది. డా. రత్నం నన్ను మెడికల్ హాల్, మలక పేటబిలింగ్స్, వైద్రాబాదు-(డక్కన్)

అబలసుధ

ప్రేమనుమ వ్యాధులు. ఆవం నిహిష్టు, యతునిద్రము. యతుకూల. ఒదియనోవృథు, కంనోప్పి, గుండెదడ. కాళ్ల లాగుట, మనస్తామి కము లేకపోవుట. విద్రవట్ట కుండుట. నడుమునోవృథు. నిలవనశ. మలనిద్రము. హిస్టీరియా మొగి హరించును. **సీసా రు. 3/- వి. పి. రు. 1/-**

ఇండియన్ మెడికల్ హౌస్
ండ్లీ టాకీసు రోడ్డు - విజయవాడ-2.)

మనం, శతాబ్దాల చరిత్ర కలిగిన మనం, మిగతా దేశాలలో వట్టి అనాగరికులము; ఎంకుకూ పనికిరాని బానిసలము. స్వాతంత్ర్యం వల్ల మిగిలినవోవు న్నా మనవాళ్లూ నలుగురిలోనూ తలెత్తుకుని బ్రతకగలు, ఇంటి దగ్గర కూడూ, సుడూ వున్నా లేకపోయానా”

ఆవిధంగా ఆగ్రామంలో చైతన్యం వచ్చింది. రాఘవరావుకి కొరడాదెబ్బలు బహుకరించారు ప్రభుత్వంవారు. తరువాత తిరువైళ్లలో ఆతిథ్యమిచ్చారు. ఎన్ని చేసినా దేశంలో నెలగినదీప మారలేదు. తరువాత ప్రపంచపరిస్థితులూ అనుకూలించాయి. స్వాతంత్ర్యం వచ్చింది. దీనిని సంపాదించడానికి పసిన కస్తాలు, చేసిన త్యాగాల కప్పడే మరచిపోయారు చాలమంది. బహుశః క్రియానిధికై చేసిన పోరాటంలో చూపించిన శుభాచారం, అది వచ్చాక చప్ప బడిపోతుండేమో. మిగతా విషయా లెలా వున్నా మన దేశానికి, మిగతా దేశాలలో చాలా గౌరవం కలిగింది. నెనుక ఎంత నీచంగా చూసేవారో భారతీయులను యిప్పుడంత గౌరవంగా చూస్తున్నారు. పిళ్ళ నెలాగైనా వుట్టేసి తమవైపుకి తిప్పుకోవాలని వాళ్ళబాధ. తను పోరాడింది కూడా అందుకే. అదే అణనికి చాలా సంతుష్టి నిచ్చింది.

“ఏమిటోయ్, ఆలోచిస్తున్నావు?”

అంటూ జగన్నాథం వచ్చాడు.

“ఏమింది ప్రస్తుత రాజకీయాలు.”

“పోదూ యీ రాజకీయాలు తలనొప్పి వుట్టిస్తున్నాయి! అయినా వోరేయ్, నువ్వందుకు నించున్నావు కావు? ఈ ప్రాంతాలలో నిమ్మమించిన అర్జున దేవ దున్నాడు నిజానికి?”

“శంకృ ఆమాత్రం మాటన్నావంటే చాలు. కాని అశక్తుడిని. బయటవుండి ప్రభుత్వాన్ని, వాళ్ళచర్యలను విమర్శించగల్గు గాని, తీరా లోపలికి తలదూర్చాక, ఏమేమి చేయాల్సి వస్తుందో నాకే తెలియదు. అయినా ఎందుకొచ్చిన బెడదలెద్దూ?”

“అది నిజంగానే బెడదే. రెండు ఎన్నికలలో నేనుమాత్రం పోయి వోటు వేసేదిలేదు.”

“అదేం భర్తం?”

“భర్తకాదు. ఎవరు సెగినా మన మళ్ళి తరగతివాళ్ళ కొకటే. పైవాళ్ళకి మనం బీదలం, క్రిందవాళ్ళకి మనం ధనికులం. వాళ్ళకి పిళ్ళకి కాకుండా వున్నాం. నిజంగా సంఘంలో మన బలకమే ఎక్కువున్నా, సోమతులేనివాళ్ళం కనుక అటు ప్రభుత్వానికి పన్నులిచ్చుకుంటూ, ఇటు క్రిందవాళ్ళచే దోపిడి చేయించుకుంటూ కుక్కిన పేల్లూ వున్నాము. ఈ వోట్లవల్ల మనకి చివర మిగిలేది పోలింగ్ బూత్ ముందు గంటలతరబడి ఎంపీలో నిలబడటం వొక్కటే.”

“చాలా లెక్కరే గొట్టావు. వోటువేయడం దేశానికి మనయొక్క కనిష్ట కర్తవ్యం. నీవు మానేయడంవల్ల నెగ్గకూడనివ్యక్తి నెగ్గడమో. తిరిగి అయిదేళ్ళవారూ వాడు మన పాలిట వైట్ ఎలిఫెంటులు కూర్చుంటాడు. వాడిని భరించలేక చస్తాం.”

“వెనుకవదో అజీరమాత్రం వాడు నాలాగే అన్నాడుట ‘వోట్లకోజులలో అజీరం చేసి కడుపునోప్పి వచ్చి వోటువెయ్యలేకపోవే, వో ఆనర్లుడు సెగితే—’ అంటూ లెక్కరు దంచి, అటువంటి ప్రమాదం రాకుండా ను మాత్రం వేసిగోండన్నాడుట.” ★

అదంతా దగ్గుతో ప్రారంభమైనది...

మొదట తండ్రి దగ్గుతో యింటికి వచ్చాడు... తరువాత తల్లికి అంటుకుంది. త్వరలోనే పిల్లల గూడా దగ్గుట ప్రారంభించారు... దగ్గు... దగ్గు యీ విధంగా మీ కుటుంబములో సంభవించకుండా చూడండి. పెట్టెసిన టెష్ నర్ అరవై సంవత్సరము వైసుంచి అన్ని విధములయిన దగ్గులకు, కోరింత దగ్గుతో సహా, త్వరితముగాను, క్షేమముగాను స్వస్థత చేకూర్చు వివారిణి అవి రుజువైనది.

కొనుడు వాల్టెన్ “టెష్ నర్”

అందరు కెమిస్టల వద్దను అభింతును

ఇండియాలో కయారుచేయవారు

ఇన్ ఫా లిమిటెడ్, పోస్టు బాక్సు నెం. 1041, బొంబాయి-1.
దిగువ వారితో చేసుకున్న ఒడంబడిక ప్రకారము
ఎలెఫా లిమిటెడ్, పాన్ లీవ్ లెన్ డెయన్
స్విస్ కస్టమ్ అండ్ ఎకనామిక్ రెగిలెటి